

FUNDAȚIA LITERAR-ISTORICĂ "STOIKA"

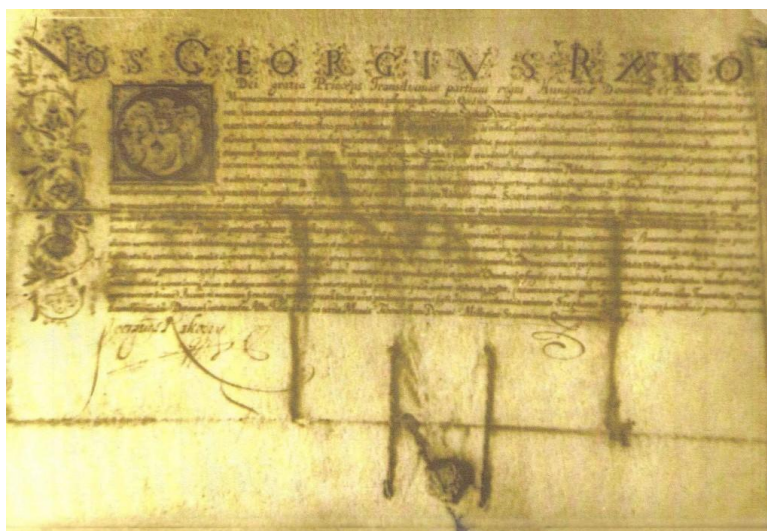
Fundația Literar-Istorică "Stoika" este autorizată ca fiind o entitate non-profit, fără valențe ori interferențe politice, centrată pe revigorarea adevăratelor tradiții românești, de cunoaștere și prezentare în spațiul public a istoriei personalităților care și-au adus contribuția la agregarea și consolidarea acestui edificiu măreț – ROMÂNIA.

De la înființarea sa, în anul 2012, prin liberul consimțământ al celor trei STOIKA – Florian – Dragoș – Laura, și-a propus și a realizat o serie întreagă de proiecte axate pe cel puțin trei direcții: organizarea de manifestări culturale în Capitală dar și în diverse localități din țară; aducerea în atenția publicului a faptelor înaintașilor aparținând acestei familii; redactarea, tipărirea și prezentarea unor cărți cu valoare istorică dar și literară în general.

Istoric

Atât din istoria scrisă ori orală a acestei familii, cu sute de reprezentanți care au relaționat pe variate domenii (politic, militar, cultural, diplomatic etc.) dar și din analizele, studiile, comunicările ori publicațiile existente atât în mediile academice, dar și în fondul arhivistic al fundației, reies cu prisosință dimensiunile unui parcurs istoric de netăgăduit.

Punctul de referință și motivația înființării Fundației Literar-Istorice "Stoika" îl reprezintă un strămoș născut în jurul anului 1620, care a fost înnobilat de către Principele Transilvaniei Rakoczy al II-lea, pe data de 13 februarie 1649 la rang de nobil.

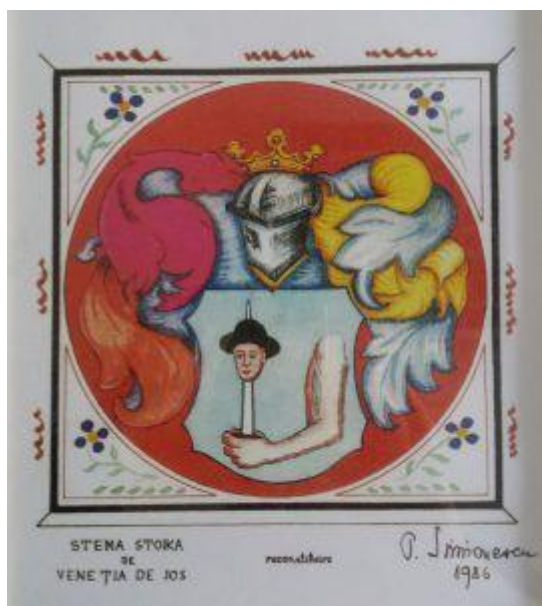

Conținutul acestui document, descifrat de specialiști, din documentele puse la diaspoziție de Fundația Stoika, este:

Diplomă de înnobilare acordată de către Principele GHEORGHE RAKOCZY al II-lea lui ȘTEFAN STOIKA (de Alzo Venicze)

Noi, GHEORGHE RAKOCZY, prin mila lui Dumnezeu Principe al Transilvaniei, Stăpânitor al părților Regatului Ungariei și Comite al Secuilor, încredințăm spre amintire prin prezenta

(diplomă), dându-le de știre tuturor acelora cărora li se cuvine, că NOI, atât la deosebita intervenție, anume întreprinsă de câțiva credincioși Domni Consilieri ai noștri, cât și (înșine), luând în considerare și apreciind credința și credincioasele slujbe ale sânguinciosului ȘTEFAN STOIKA de Veneția, pe care el însuși ni le-a dovedit și îndeplinit, nouă și acestui Principat al nostru, al Transilvaniei, din suflet, cu cel mai mare zel și alături de noi, ca nesămuit credincios al nostru (împuternicit) al Comitetului Comitatului Cetății Alba, drept Căpitan suprem al străzii cetății din districtul Făgărașului și al trupelor călări și drept (comandant) general al tuturor trupelor campestre, precum și drept Consilier intim, în toate prilejurile, după starea locurilor și a vremurilor ce au fost încredințate fidelității și hărniciei lui (ȘTEFAN STOIKA), îndeplinite cu promptitudine din tot sufletul său și pe care promite și făgăduiește că le va dovedi și îndeplini și în viitor, am socotit așa dar că se cuvine să-l (scoatem) pe ȘTEFAN STOIKA din starea și condițiunea iobăgească în care s-a născut și existat până acum, printr-o favoare deosebită în (virtutea) puterii noastre princiare și să-l numărăm, cuprindem, ridicăm și înscriem în alaiul și numărul adevăraților și neîndoielnicilor nobili ai Principatului nostru al Transilvaniei și al Părților ungurești, anexate la acesta, precum îl și numărăm, cuprindem, ridicăm și înscriem prin prezenta patentă de favoare, dispunând expres, ca de acum înainte, neîncetat de-a lungul vremurilor (ce vor urma), același ȘTEFAN STOIKA și toți moștenitorii și urmașii lui din ambele sexe să aibă a fi socotiți și considerați drept nobili iar ca semn al unei astfel de adevărate și desăvârșite nobilități a lor (să aibă) aceste arme sau însemne ale lor de nobilitate: un scut ridicat militărește, de culoare celestină (azurie), în al cărui câmp sau arie (se vede) un braț (al cărui pumn) ține zdravăn o spadă scoasă din teacă, în vârful căreia se află înfipt un cap de german; deasupra scutului este pus un coif ostășesc închis, pe care îl acoperă diadema Principatului împodobită cum se cuvine cu pietre prețioase și perle mari; din vârful coifului panglici sau lambrechini de diferite culori atârnă în ambele laturi sau margini ale scutului pe care le înconjoară și împodobesc foarte frumos, așa precum (sunt) toate acestea înfățișate și pictate cu categorică claritate în capul sau începutul scrisorii noastre de mână dibace și arta pictorului, le dăm, dăruim și oferim cu bunăvoință și deliberare și prin certa noastră știință și generozitatea noastră Princiară, susnumitul ȘTEFAN STOIKA și tuturor moștenitorilor și urmașilor săi de ambele sexe, încuviințând și acordând ca aceștia să dețină și să poarte prescrisele arme sau însemne de nobilitate, după obiceiul celorlalți adevărați, cunoscuți și

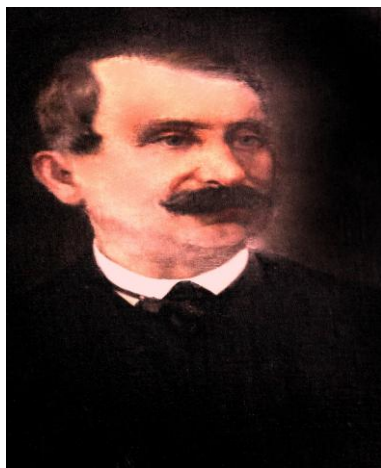
Stemă și steag Ștefan Stoika

neîndoielnici nobili ai Principatului nostru al Transilvaniei și ai Părților ungurești anexate la aceasta, purtători ai acestor arme sau însemne de nobilitate, oriunde: în luptă, jocuri militare, turniruri, dueluri, lupte singulare și alte exerciții militare și nobiliare de orice fel; de asemenea (să le pună) pe sigiliu, steaguri, draperii, valuri, inele, scuturi, corturi, case, morminte, în genere orice lucruri (și) în orice expediții se vor ivi și vrem să fie numiți și recunoscuți cu titlul de adevărată, sinceră și perfectă nobilitate, de către toți oamenii care se vor afla, de orice stare, treaptă, condițiune, slujbă, demnitate, preeminență, și funcție; să poată a se folosi, a avea parte și a se bucura în veci de toate și de fiecare în parte din cinstirile, favorurile, privilegiile, înlesnirile, liberalitățile, imunitățile și prerogativele de care se folosesc, au parte și se bucură ceilalți adevărați, recunoscuți și neîndoielnici nobili, oricum ar fi, de drept și după vechiul obicei, în așa chip ca, atât el cât și urmașii săi să trebuiască a sluji în (trupele) ecvestre din cetatea noastră a Făgărașului și același Domnii, cât mai bine echipați cu arme și veșminte și instruiți, în care scop al aducerii aminte cu fermitate perpetuă, am socotit binevoitor că se cuvine a da și acorda prezenta noastră scrisoare, puternic întărită cu sigiliul nostru atârnat și autentic, pomenitului ȘTEFAN STOIKA și tuturor moștenitorilor și urmașilor săi de ambele sexe.

Data în cetatea noastră ALBA IULIA, în ziua de 13 a lunei februarie, în anul Domnului una mie șase sute patruzeci și nouă.

GHEORGHE RAKOCZY (cu mână proprie)

Pe mai departe un descendent al acestuia, Theodor Stoika de Alzo Venicze (1768-1855) a avut cu soția sa Rebecca de Roczoni (Roșoni) doi copii: Ștefan Cristofor Stoika și Dumitru Stoika (8.11.1808-12.07.1878).

Ștefan Cristofor Stoika

Constantin Stoika

Titus T. Stoika

Ștefan Stoika, prin cei nouăsprezece copii dintre care paisprezece au atins vârste mai înaintate, a creat o linie de succesori, mulți dintre ei aducându-și un aport substanțial la făurirea României moderne.

Colonelul Ștefan Stoika – ziditor de țară și neam – a fost militar, primar al Capitalei după Mica Unire, scriitor, traducător din operele lui Shakespeare, Hugo etc. și un sfătuitor al primului Domn al Țărilor Românești reunite – Alexandru Ioan Cuza.

Persoana al cărei nume îl poartă fundația literar-istorică, al cărei președinte este domnul Florian Laurențiu Stoika, Titus T. Stoika, unchiul președintelui acestei

fundații, s-a născut la 14 octombrie 1893, în casele bătrânești de pe bulevardul Elena Doamna din Buzău, fiind al treilea copil din cei șase ai familiei Titus Ștefan Stoika și Irena Canella Ciorogârleanu. Bunic dinspre tată i-a fost Polcovnicul – cavaler Ștefan Cristofor Stoika (1808-1878), aghiotant al domnitorilor Ghika și Știrbei precum și sfetnic al domnitorului Alexandru Ioan Cuza; iar între anii 1862-1965 primar al Bucureștilor.

Bunicul dinspre mamă, Constantin Canella Ciorogârleanu, prieten cu Heliade Rădulescu, a înființat în anul 1857, școala primară din Buzău, a întemeiat primul ziar cu litere latine "Independința Română" (1875).

În anul 1973, l-am cunoscut pe domnul Titus T. Stoika, prin intermediul domnului Vasile Bălășoiu, director al Bibliotecii Casei de Cultură a M.A.I., al cărui adjunct eram. La cei 81 de ani, pe care îi avea dar, pe care nu-i arăta, strângându-mi mâna, mi-au trosnit degetele. Locuia cu soția, Marieta Stoika, pe strada Sfinților, nr. 8, apartamentul 9, în perimetrul Pieței C. A. Rosetti. Avea în bibliotecă, în cele 17 volume dactilografiate, unele scrise cu propria-i mână, tot ce reușise să adune, ca notițe din documente aflate la Biblioteca Academiei Române, Muzeul Național al Literaturii și alte surse găsite și cunoscute numai de dânsul. Timp de 10 ani, până în aprilie 1983, când s-a înălțat la cer, am organizat și desfășurat împreună, în fiecare an, activități de evocare comemorativă, în memoria fratelui său, poetul Constantin T. Stoika, despre care, Titus T. Stoika, fratele poetului, a descoperit, într-un număr din aprilie 27 al revistei "România literară", în pagina 26, sub fotografia Poetului – Erou Constantin T. Stoika, pe care îl cităm: "Cel mai activ dintre dânsii", scria Lovinescu (Istoria literaturii române contemporane, vol. III), amintind de poezii de la revista "Viața nouă", era Constantin T. Stoika, poetul erou, mort la 23 oct. 1916, pe front. În cei 10 ani, cât a mai trăit din momentul când l-am cunoscut, ajunsesem să-l prețuiesc și să-l admir. Astfel, după moartea lui Titus, devotata sa soție Marieta m-a ispitit să încerc să-i dau viață, într-o carte, admirabilului său soț. La început, am ezitat să accept, dar, până la urmă, ceea ce am intuit, că voi descoperi în acele manuscrise, m-a determinat să accept provocarea.

Trec peste amănunte și consemnez: era prin 2010, octombrie când mă sună doamna Marieta Stoika și-mi spune că a sunat-o un nepot despre care de ani de zile, nu mai știa nimic. Eu terminasem de câțiva ani ceea ce mă angajasem să fac și-mi părea rău și de mine și de manuscris. După două zile am fost sunat de nepot, care mi-a spus că dorește să vadă despre ce este vorba. A venit la mine acasă, m-a rugat să-i dau lucrarea și să aștept că mă va suna, ceea ce, după zece zile s-a și întâmplat. I-a plăcut conținutul și a fost de acord să suporte finanțarea. Pe atunci, eram adjunctul regretatului prof. univ. Marcel Crihana, șeful Cenaclului Perpessicius, care avea propria editură, cu nume omonim cu al cenaclului. S-a trecut la treabă și în vreo lună și jumătate a apărut volumul "Sfinte firi vizionare", la Editura Perpessicius.

Despre zbaterile pentru a obține documentele înființării Fundației, care nu au fost puține și nici ușor de obținut, n-am să consemnez. Pentru cine vrea să le afle, poate lua legătura cu economistul și juristul Florian Laurențiu Stoika.

Cert este că, în câteva luni de umblătură, cu folos, ce trebuia să obțină, a obținut, încât se putea trece la concretizare.

Așa se face că, în ianuarie 2012, într-o zi în care bucuria împlinirii unui țel mult dorit, în puținele grade de afară. Locul de desfășurare al momentului inaugurării, Muzeul Național al Literaturii, al cărui ctitor era Perpessicius, fost coleg de liceu cu

Constantin T. Stoika. Amfitrion al manifestării directorul instituției, domnul Lucian Chișu. Rotonda aflată la parter, în scurt timp s-a umplut cu persoane de înaltă valoare culturală și umană. Încă mă urmărește plăcut, ceea ce s-a petrecut atunci, încât, și acum, îmi spun: obrazul subțire cu cheltuială se ține. Câteva nume sunt cu adevărat de neuitat: regretatul actor Ion Dichiseanu, Adela Mărculescu, Ion Arcudeanu, Marian Dumitru, Victor Gh. Stan – președintele Filialei de Literatură pentru Copii și Tineret București, Floarea Necșoiu, regretata actriță Elena Negreanu, care a fost în comisia de admitere la Institutul de Teatru și Artă Cinematografică și i-a prezis lui Florin Piersic o carieră profesională de excepție, George Stanca, poet cunoscut, plecat în eternitate și încă mulți alții. Aceștia le-am oferit, împreună cu Florian Laurențiu Stoika, volumul "Sfinte firi vizionare", volum ce s-a prezentat elogios, cu această ocazie. M-a impresionat mult actorul Ion Dichiseanu, prin îndemnul tulburător, din cuvântul său, de a nu ne uita înaintașii, pe cei care nu mai sunt, pentru ca noi să continuăm să fim. Prezența televiziunii, care a transmis momentul de sărbătoare, o parte din Corul Patriarhiei care a conferit acelor momente vibrație emoțională și luminozitate. Ce este plăcut și frumos, trece repede, rămân în schimb amintirile, care cu cât sunt mai plăcute, reprezintă mai mult în timp.

Eu care m-am aflat de la înființarea Fundației, între cei care i-am dat și continuă să-i dea viață, mărturisesc, și am argumente, s-o fac, prețuirea pe care o am față de președintele fundației, de a împlini prin activitatea acesteia, a revistei, care apare sub egida sa, testamentul moral al poetului erou Constantin T. Stoika, vibrând în epopeea sa "Însemnări din zilele de luptă": "Cei care vor rămâne trebuie să rupă tăcerea ce se lasă așa de repede peste cei care nu mai sunt, care în aceste clipe istorice, are trebuință de aceste amintiri sacre. Dacă toți ne-am gândi cu iubire la morții scumpi, vom putea să ne înprospătăm puterile sufletelor încercate îndestul de acum".

Activități ale Fundației

Continuarea activităților culturale ale acestei familii istorice se face în prezent prin Revista Fundației, "*Independența Română - Independența prin Cultură*", care are următoarele arii de interes public: Editorial; Evocări (scriitori foarte importanți); Sferă de lumină (subiecte istorice de-a lungul timpului privind România); Știință (personalități reprezentative din diferite ramuri științifice); Spiritualitate; Profiluri literare; Eseu; Asclepios (medicină); Cultură și educație; Lumea multipolară; Portrete; Călători prin Univers; Lumea de azi; Remember; Restituiri; Apărarea țării; Presa de-a lungul vremii; Arte vizuale; În grădina lui Academos; Știri, informații, evenimente; Creații literare; Fundații/Asociații; Muzee-Expoziții; Ecologie; Jurnal de călătorie; Oglinza școlii; Mitologie și folclor; Economia României; Sport; Auto-Moto; Știință aplicată; Teatru, film, muzică; Artă cinematografică; Meșteșuguri; Epigrame; Umorul de altă-dată; Sacul cu glume; Ecouri; Semnal editorial.

Dintre activitățile organizate de Fundație în colaborare cu alte instituții cu profil cultural-educativ enumerăm:

-*Ziua limbii Române; Ziua culturii naționale*, în colaborare cu Primăria Sectorului 2; *Aniversarea Centenarului României – 1 decembrie 2018*, în colaborare cu Centrul Cultural al M.A.I.; *Salonul de carte civică, juridică și administrativă; Sărbători ale anotimpurilor – Primăvara, Vara, Toamna și Iarna*, la Telega (Complexul balnear

“Șoimul” – Telega, proprietatea soților Stoika); *Colaborare prin prezența în juriul Festivalului Internațional de Creație literară*, organizat de Asociația Culturală și revista “Bogdania” condusă de Ionel Marin; *Participarea prin unii membri ai Fundației la întâlnirile Grupării Literare ing – a AGIR*, condusă de Nicolae Vasile; *Publicarea unor cărți ale membrilor fundației sau colaboratori ai acesteia, la Editura Laurent a Fundației*. Au fost tipărite 46 de titluri de carte, într-un număr de peste 80.000 de exemplare, distribuite printr-o rețea proprie. Ca activitate editorială continuă, a fost concepută și tipărită revista “Independența Română – Independența prin cultură”; *Aniversarea Unirii cunoscute sub numele de celei mici, la Palatul Mogoșoaia*, sub egida Academiei Române, în colaborare cu Primăria Generală a Capitalei, la cea din urmă participând vicepreședintele Academiei Române, Răzvan Theodorescu; *parteneriate cu CENACOLO al renumitului doctor chirurg Romeo Dumitrescu, din Reșița; Centrul Cultural din municipiul Giurgiu etc.*

Florian Laurențiu Stoika, împreună cu Răzvan Theodorescu și Geo Calugăru, la evenimentul de la Mogoșoaia din 2018

Datorită diversificării mai accentuate a temelor cuprinse în revista “Independența Română – Independența prin cultură”, începând cu luna iulie 2020 și-a

Lansare de cărți la Fundația Stoika

dublat numărul de pagini de la 48 la 96 și a trecut de la regimul de apariție lunară la o apariție la două luni, într-un număr mediu de trei mii de exemplare, difuzată la nivel național, cu corespondentul ei și în format on-line (www.independentaromana.ro).

Întâlnirea de la CENACOLO Reșița

Stilul de lucru al Fundației și al realizării revistei "*Independența Română – Independența prin cultură*" se concretizează prin întâlniri săptămânale, în ziua de miercuri, între orele 14:00 – 16:00 la sediul fundației a membrilor săi și ai redacției, inclusiv a colaboratorilor constanți ai revistei. Se prezintă temele, ce vor apărea în numărul următor și se stabilește data de predare a materialelor. Sunt înmânate editorului de text pentru culegere, ulterior acestea fiind predate către echipa de graficieni. Componenta pe atribuții a structurii celor două entități funcționale:

- Director – Florian Laurențiu Stoika – Președintele Fundației Literar-Istorice "Stoika";
- Organizator Evenimente și PR – Doina Bârcă;
- Membru de onoare – Conf. Univ. Dr. Gheorghe Zamfir;
- Seniori Editori – Corneliu Zeana, Viorel Martin, Viorel Gh. Speteanu, Stelian Gomboș, Geo Călugăru, Beatrice Kiseleff, Viorel Gafta, Marin Voican-Ghioroiu, Vergil Cojocaru Cover, Cleopatra Luca, Nicolae Doftoreanu, Mugur Băileșteanu, Gheorghe Țiclete, Maria Petrescu, Ștefan Păun, Ioana Stuparu, Horațiu Mândășescu, Antonio Marinescu ș.a.;
- Art Director – Laura Ivanov;
- Editare text – Anca Bogdan-Dănilă;
- Consultanță distribuție – Media Mark Management;
- Asistență juridică – Avocat/ Mediator – Baciuc Iacob.

Proiecte în pregătire

- Înființarea unui Cenaclu literar, cu numele "Constantin T. Stoika", în memoria Poetului Erou. Ca modalitate de desfășurare urmează să fie prezentate cele mai recente creații, urmate de discuții și selectarea din textele citite a celor mai bune, pentru a fi promovate în revistă, într-o pagină numită "Cenaclu literar";
- Colaborarea cu alte grupări literare. Menționez existența unor relații excelente de colaborare, cu "Gruparea *Literar ing*" al cărei președinte este scriitorul Nicolae Vasile,

cu Asociația Culturală *Bogdania* și revista cu același nume, din Focșani, conduse de domnul Ionel Marin, cu Centrul Cultural "*Mihai Eminescu*" – Cenaclul literar "*Octavian Goga*" și cu Gruparea literară "*Convorbiri literar-artistice*" prin fondatoarea acesteia, doamna Antoneta Rădoi – scriitor.

În final, citez afirmația domnului Florian Laurențiu Stoika, într-o clarificare deplină a ceea ce reprezintă, în peisajul presei române actuala revistă al cărei fondator și director este: "Independența Română – Independența prin cultură, revistă cu conținut istoric, literar și artistic, de atitudine moderată, fondată de către Fundația Literar-Istorică <<Stoika>>".

Prezentare realizată de **Geo Călugăru**, Membru al USR